

عنوان مقاله:

شارباغ ایرانی جایگاه باغ ایرانی در منظر شهری

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 7، شماره 33 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی شبیانی - استاد معماری منظر، دانشگاه شهیدبهشتی

مریم اسماعیل دخت - پژوهشگر دکتری معماری منظر، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در شهرهای سنتی ایران، ریتم قرارگیری دانه های شهری بسته به شیوه تامین آب شهرها شکل گرفته است. در این میان باغات ایرانی نقشی کلیدی در شکل گیری پیکره شهر و منظر شهرهای سنتی داشته و عامل پیوستگی دانه های معماری، زیرساخت های سبز و اندام های طبیعی شهر به شمار می رود. سه عامل آب، گیاه و دانه های معماری ساختار و پیکره شهرهای سنتی ایران را شکل داده است. پژوهش حاضر شارباغ ایرانی یا همان باغ شهر ایرانی را مورد مطالعه قرار می دهد و به دنبال کشف رابطه میان این سه عامل در شکل گیری منظر پایدار شهرهای سنتی و جایگاه باغ ایرانی به عنوان عنصر کلیدی در شکل گیری باغ شهرهای ایران می باشد. حاصل تعامل این سه عامل، شکل گیری ساختار شهر و ایجاد کمربندی سبز اطراف شهرها به واسطه باغات و مزارع و تبدیل دانه های معماری به دانه های سبز به واسطه حیاط باغ ها و خانه باغ های شهری است. نتیجه این اندیشه ایجاد یک میکروکلیمای مناسب در مایکروکلیمای بستری نامناسب است. از طرفی این عناصر در ترکیب و تعاملی پایدار منظری پایدار را ایجاد کرده اند که در آن نه تنها بهره وری کامل از طبیعت به واسطه انسان انجام شده بلکه حیاتی جاودان به شهرهای سنتی بخشیده است. روش تحقیق در این پژوهش به گونه اکتشافی، مبتنی بر مشاهدات میدانی و عکس های هوایی و ماهواره ای می باشد. نتایج حاکی از آن است که منظر شهرهای سنتی ایران در ترکیبی کاربردی از آب، گیاه و دانه های معماری شکل گرفته که علاوه بر ایجاد محیطی مطلوب در شهر و در خانه ها ریتم مناسب و منحصر به فردی را به هر شهر داده که در عین زیبایی، کاربردی نیز است.

کلمات کلیدی:

شارباغ، شهرسنتی، باغ ایرانی، منظرشهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643860>

